

ONORATĂ CURTE EUROPEANĂ PENTRU DREPTURILE OMULUI

Subsemnatul **Tókéş László**, domiciliat în Oradea [...], cu reședință de citare în 540020-Tg.Mureș [...], la Cab. av. dr. Kincses Előd, în calitate de reclamant, reprezentat de avocat, în litigiul cu ROMÂNIA, formulez următorul

RĂSPUNS LA ÎNTÂMPINARE

rugându-vă a-l avea în vedere la pronunțarea hotărârii, dispunând respingerea excepțiilor neepuizării căilor de atac interne și inadmisibilității bazate pe absența unui prejudiciu semnificativ și admiterea plângerilor astfel cum au fost formulate, cu cheltuieli de judecată.

Înainte de toate ne declarăm de acord cu admiterea cererii de conexare a celor două cauze, referitoare la admisibilitatea arborării steagurilor secuiesc și PARTIUM, fără nicio autorizație prealabilă, nefiind mijloace de publicitate.

I. Cu privire la excepția neepuizării căilor de atac interne:

1. Subsemnatul reclamant, care din 1990 am avut și am domiciliul legal în municipiul Oradea, am atacat procesele verbale de contravenție prin care am fost sancționat și cu avertisment. Scopul urmărit însă nu a fost aplicarea sancțiunii contravenționale „minimale”, ci „desființarea steagului publicitar amplasat pe peretele cabinetului parlamentar”. Subsemnatul pe calea contenciosului administrativ am contestat caracterul de steag „publicitar” al simbolurilor noastre tradiționale. În temeiul prev. art. 31, alin. 1 al Ordonanței br.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor împotriva proceselor-verbale de contravenție am formulat plângeri adresate Judecătoriei Oradea, iar hotărârile de respingere pronunțate au fost atacate cu apel la Tribunalul Bihor. Potrivit art. 34, alin. 2 din OG, „dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plîngerea poate fi atacată *numai* cu apel”. Apelurile declarate au fost respinse prin decizii definitive. Dat fiind faptul că legea specială nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate *nu conține dispoziții derogatorii* cu privire la calea de atac, în urma soluționării apelurilor au fost epuizate toate căile de atac interne, deci se impune respingerea excepției ca nefondată.

II. Cu privire la excepția inadmisibilității bazată pe absența unui prejudiciu semnificativ:

1. Faptul că simbolurile noastre istorice sunt luate în derâdere, reprezentând potrivit hotărârilor judecătorești și întâmpinării reclame gen Coca-cola, care trebuie să fie desființate în lipsa autorizării administrative prealabile (potrivit proceselor-verbale de contravenție și hotărârilor aferente) numai în concepția părții adverse poate fi considerat dezavantaj ne semnificativ. În realitate, suntem în prezența încercării de desființare a acestor simboluri, de contestare a existenței ținuturilor istorice despre care se afirmă cu nonșalanță: „așa zisa” țară a secuilor și „așa zisul” ținut „Partium”. Argumentul părții adverse este inexistența acestor ținuturi și faptul că nu sunt menționate în Constituție. Argumentul criticat este contrazis de faptul că numele teritoriilor tradiționale românești precum Moldova, Muntenia, Transilvania, Banat, Oltenia, Dobrogea, Țara Oașului, Țara Moșilor etc. sunt folosite curent de persoane fizice și de autorități publice deși nu sunt menționate în Constituția României și nu există în acest sens ca unități administrative. Ca urmare, mie, ca persoană care aparține unei minorități naționale, nu mi se asigură „dreptul la egalitate în fața legii și la egală protecție a legii” comparativ cu persoanele fizice sau juridice române care se bucură de utilizarea fără restricție a numelor geografice tradiționale românești. Aceasta, deși România este parte la Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale (CCPMN) și conform art. 4 (1) al CCPMN, „orice discriminare bazată pe apartenența la o minoritate națională este interzisă”. Tratatul la care am fost supus, cu caracter discriminatoriu, este contrar Protocolului nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului care enunță la art. 1 „Interzicerea generală a discriminării” și încalcă prev. art. 16 din Constituția României.

2. Semnificativ, contrar celor susținute prin întâmpinare, pe rolul Judecătoriei Oradea se află noua acțiune demarată de Primăria municipiului Oradea pentru îndepărtarea steagurilor respective (dos.nr.1624/271/2020, a avut termen la 2 aprilie 2020).

3. Subiectul va fi analizat mai pe larg în cele ce urmează.

4. Rugăm a respinge și această excepție ca nefondată.

III. Cu privire la fondul pricinii:

1. Prin întâmpinarea depusă de ROMÂNIA se face abstracție de realitățile istorico-juridice expuse de subsemnatul reclamant, reținute întocmai în raportul ECRI privind România și prin considerentele deciziei Curții de Apel din Tg.Mureș nr. 269/26 sept, 2012 (anexele 12 și 11 la cerere). (Nu este exclus ca instanțele din Tg.Mureș să fi fost mai corecte, având experiența tristă al conflictului interetnic, Martie Negru la Tg.Mureș de acum 30 de ani). Documentele invocate stabilesc caracterul istoric al simbolurilor minorității maghiare, iar raportul ECRI privind România publicat la 3 iunie 2014 menționează că Ținutul Secuiesc „a existat ca entitate legală din timpurile Evului mediu până la compromisul austro-ungar din 1867”. În acest sens depunem și harta Transilvaniei din secolul XVI, copiată din Wikipedia, în care sunt menționate ținuturile istorice Terra Sicularum și Partium. Până și domnul Victor Ponta, când era prim-ministru, a participat la

o manifestație comemorativă unde fusese afișat steagul secuiesc.

2. În opinia României, dispozițiile legale privitoare la amplasarea și autorizarea diferitelor mijloace de publicitate, reglementate de Legea nr. 185/2013 sunt aplicabile cu privire la steagurile care conțin simbolurile istorice ale minorității maghiare/secuiești din România. Am susținut și susținem că steagul/drapelul care conține simbolurile istorice ale secuilor maghiari și ale ținutului istoric PARTIUM poate fi afișat pe clădirile particulare fără nicio autorizație, deoarece nu sunt mijloace de publicitate!

3. Categorisirea simbolurilor străvechi ale minorității secuiești/maghiare, existente de cinci secole (!) drept mijloace de publicitate este degradantă, reprezintă o insultă adusă membrilor minorității. Această etichetare constituie în același timp un tertip politico-juridic prin care se încearcă împiedicarea folosirii acestor simboluri, neagreate de anumite cercuri politice din România. Motivarea întâmpinării camumflează intenția reală, urmărită cu strășnicie de Poliția locală, subordonată Primăriei municipiului Oradea, respectiv împiedicarea folosirii acestor simboluri. În acest sens ne referim la pct. 38 din întâmpinare („instanța internă nu a exprimat nicio opoziție la afișarea de către reclamant, a steagului care conține simboluri secuiești (...) – dimpotrivă, Tribunalul județean Bihor a menționat că « afișarea în spații publice sau în clădiri private a unui pavilion similar cu cel care face obiectul cauzei nu este interzisă, dar operațiunea trebuie să fie efectuată cu respectarea legilor, inclusiv cele care necesită eliberarea prealabilă a unei autorizații cerute de Legea nr. 185/2013 »”).

4. În combaterea acestor considerente invocăm art. 49 alin. (1) din legea nr.185/2013, privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate (Constituie contravenție următoarele fapte: a) amplasarea mijloacelor de publicitate fără aviz pentru publicitatea temporară ori cu nerespectarea prevederilor acestuia și a documentației tehnice care a stat la baza eliberării avizului precum și montarea panourilor publicitare cu structura proprie și elemente de susținere care necesită *fundatie pe trotuare cu lățime mică de 2,25 m*”, coroborate cu art. 54, lit. b) din lege (pentru panourile situate pe proprietatea persoanelor fizice sau juridice, care nu au fost autorizate sau care nu au contracte de închiriere valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi ori care *nu au fost înscrisionate informațiile privind denumirea operatorului, Codul de identificare fiscală al acestuia și numărul autorizației de construcție*, se va dispune dezafectarea”). Deci legea impune necesitatea autorizării doar pentru panourile de publicitate. Pentru steaguri - în cazul în care sunt de publicitate – este necesară autorizarea doar dacă au fundatie pe trotuare cu lățime de 2,25 m!

5. Procedând la confruntarea definiției date de legiuitor noțiunii de publicitate, cu exigențele legislației contravenționale în materie de previzibilitate, urmează să reținem că OG nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor se aseamănă legii penale, fiind creată în completarea acesteia. În acest sens citez prev. art 1: „Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta savârșită cu vinovăție, *stabilită și sancționată prin lege*, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București”. Drept urmare, se poate trage o singură concluzie legală: în lipsa unui text clar de încriminare pentru o anumită conduită, agentul constatator nu poate

sancționa conduite pe care le consideră nepotrivite.

6. Este de notorietate că tipicitatea faptei presupune ca, conduita „făptuitorului” să se suprapună perfect peste elementele constitutive ale contravențiilor/infracțiunilor. Neîndoiește arborarea steagurilor pe edificii particulare nu este interzisă de legislația din România, deci nu poate fi sancționată contravențional! Nu este întâmplător că în întâmpinare și în hotărârile instanțelor de judecată nu este indicată vreo prevedere legală care să interzică arborarea drapelului Ținutului Secuiesc și PARTIUM pe clădiri particulare.

7. Legislația privitoare la arborarea drapelului României reglementează arborarea drapelului/steagului României pe clădirile autorităților publice și nu conține nicio interdicție privitoare la arborarea acestora pe alte edificii. Arborarea drapelurilor pe edificiile în care nu funcționează autorități publice și în diferite alte locuri nu este interzisă de prevederile Legii nr. 75/1994 și HG nr. 1157/2001! Or, tot ce nu este interzis, este admis! Dacă raționamentul instanțelor de judecată, apărut cu strânsnicie prin întâmpinare, ar fi corect, atunci Crucea creștină, Semiluna sau steagurile Uniunii Europene, ONU, Comitetului Olimpic Internațional, Crucii/Semilunii Roșii, județelor, municipiilor din România, spre a putea fi expuse ar trebui să fie publicitar autorizate de autoritățile administrației locale. Împiedicarea folosirii acestor simboluri cu această metodă ar încălca grosolan libertatea de exprimare, ocrotită de art. 30 din Constituție și de art. 10 al CEDO. Condiționarea libertății de exprimare de autorizare prealabilă nu se poate tolera într-o societate democratică. De altfel este îndeobște cunoscut că pe frontispiciul hotelurilor și în România sunt arborate steagurile multor țări – evident, fără nicio autorizație de publicitate.

8. În acest context, subsemnatul reclamant mă refer și la practica Dv. constantă. Este de notorietate, chiar primul pas al procedurii prin care CEDO evaluează dacă statul a apărut sau nu dreptul fundamental al unei persoane privește condiția: **dacă interferența este prevăzută prin lege**. Or, neexistând o lege în România care să sancționeze folosirea de către o persoană a unui simbol al minorității căreia îi aparține, este neîndoios că statul român mi-a încălcat, printre altele, dreptul la libertatea de exprimare (art. 10) al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și dreptul de a nu fi discriminat (art. 1 al Protocolului 12 la Convenție).

9. Potrivit practicii Dv. sus indicate, folosirea simbolurilor istorice ale minorității maghiare din România, nu poate fi condiționată de autorizare prealabilă pe baza unor acte normative care nu sunt aplicabile în materie și nici în general, printr-o lege care ar interzice maghiarilor să exercite drepturi de care beneficiază românii.

10. Pe drept cuvânt s-a prevăzut în motivarea Convenției-cadru pentru protecția minorităților, ratificată de România prin Legea nr. 33/1995, că o societate pluralistă și cu adevărat democratică trebuie nu numai să respecte identitatea etnică, culturală, lingvistică și religioasă a fiecărei persoane aparținând unei minorități naționale, dar și, deopotrivă, să creeze condiții corespunzătoare care să le permită să-și exprime, să păstreze și să dezvolte această identitate, ținând seama de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de protocoalele sale.

11. Soluțiile instanțelor din România și întâmpinarea au încălcat și prev. art 2 din Convenția-cadru („Dispozițiile prezentei convenții-cadru vor fi aplicate cu bună-credință,

într-un spirit de înțelegere, toleranță și cu respectarea principiilor bunei vecinătăți, relațiilor prietenești și cooperării între state”).

12. În temeiul prevederilor art. 41 al Convenției europene pentru drepturile omului solicităm obligarea României la plata daunelor morale în sumă de 16.000 Euro, cu titlu de satisfacție echitabilă.

13. La cuantificarea despăgubirilor am avut în vedere că în cauza Horváth și Vajnai c/a Ungaria nr. 33629/06, Ungaria a fost obligată la plata sumei de 8.000 Euro, în contextul în care reclamantul prin purtarea însemnelor comuniste au încălcat legea penală maghiară. *În cazul nostru* folosirea simbolurilor istorice tradiționale ale minorității maghiaro/secuiești nu numai că încalcă vreo interdicție legală, ci din contră, este permisă, astfel cum am demonstrat mai sus. Drept consecință cu acest titlu ni se cuvine cel puțin dublarea sumei la plata căreia a fost obligată Ungaria.

14. Cu titlu de cheltuieli de judecată solicit obligarea României la plata sumei de 3.000 Euro (1.000, cheltuielile de judecată din România, constând în costul deplasărilor avocatului de la Tg.Mureș, preum și cazarea aferentă termenelor de judecată la care s-a prezentat în fața celor patru instanțe din Oradea, plus onorariul avocațial de 2.000 Euro, conform chitanței anexate).

Conchizând, se impune admiterea cererilor astfel cum au fost susținute.

Cu stimă,
László Tőkés, prin avocat
Előd Kincses

Lista înscrisurilor probatorii anexate la prezenta:

7. decizia Curții de Apel din Tg.Mureș nr. 269/26 sept, 2012 (traducere/extras);
8. acțiune demarată de Primăria municipiului Oradea pentru îndepărtarea steagurilor respective (dos.nr.1624/271/2020), traducere-extras;
9. harta medievală din secolul XVI, în care apare Terra Sicularum (Ținutul Secuiesc);
- 10.foto cu fostul premier Victor Ponta alături de steagul secuiesc.